

De vrijheidsliefde der papen is enkel schijnheiligheid, en de werklieden die medelopen met hun of kiezen voor hun, zijn ongelukkigen die de roede kussen welke hen geeselt.

Werklieden van Gent!

Gedankt de vrijheidsliefde uwer voorvaders!

Weg met de inkwitsers!

Weg met de vrijheidsdooders!

Weg met de papen en de dompers!

Stemt voor de socialististen!

ZE ZIJN TEGEN HET COLLECTIVISM

— Wat is dat, het collectivisme?

— Dat al de groot-nijverheden, zooals fabrieken, mijnen, handelstakken overgaan in handen van de natie, in plaats den eigendom te blijven van een kapitalist of van een compagnie van rijke menschen.

Ware dat zoo slecht of onmogelijk?

Laat ons voorbeelden nemen.

Ziehier wat het collectivisme opbracht aan de stad Brussel in een jaar:

	Uitgaven	Inkomsten
De gaz	3.306.000	4.592.000
Waterleiding . . .	453.000	1.600.000
Kanaal van Willebroeck	80.000	351.000
Entrepôt	10.000	65.000
Markten	17.000	147.000
Hallen	8.000	93.000
Slachthuis	54.000	463.000
Vischmijn	34.000	166.000

Totaal 3.959.000 7.191.000

Het collectivisme, dus het algemeen bezit van die openbare diensten, bracht aan de stad **3.232.000**, zegge **drie miljoen twee honderd twee en dertig duizend frank** op.

Indien de stad nu dat alles in hander had gelaten van eenige kapitalisten zouden zij die **3.232.000** fr. winst hebben opgestreken in plaats van de stad. En Brussel had nieuwe belastingen moeten stemmen.

Vraagt eens iets te Gent. En wat antwoordt men? Er is geen geld.

Eh wel de Gentsche gazcompagnie, strijkt alle jaren verscheidene honderd duizende fr. winst op, die aan de stad zouden komen, indien zij zelve de gaz exploiteerde precies gelijk Brussel het doet.

En zou het nu geen ander paar mouwen zijn werklieden, wanneer al de groote nijverheden in handen der natie waren, en de natie bestuurd werd door allen, door het zuiver algemeen stemrecht?

Hoeveel miljoenen winst zouden in de zakken der werkers en van den staat niet gaan die nu allen opgeslurpt worden door het kapitalisme.

Dat de rijken tegen het collectivisme zijn, dat verstaan wij. Maar de werkers hebben er alles bij te winnen en zij moeten er den 14 October voor stemmen.

Onze kandidatenlijst en de hunne

Eene eenvoudige vergelijking tusschen de socialistische lijst en deze onzer tegenstrevers, liberalen en katholieken, is voldoende om te weten hoe men stemmen moet.

Elke werkmensch weet wel dat er vóór de 3e kiezing nooit spraak is geweest van een werkmensch op de lijst der heeren te brengen.

Dat was veel te gemeen.

Maar zie, pas hebben de socialististen een deel recht veroverd voor de armen en kunnen dezen het lot der kiezing in handen hebben, of liberalen en katholieken zien de werklieden om het liefst.

't Is nu mijn brave werklieden langs hier, mijn ordentelijke vrienden langs daar, pardon! Ert het ons, wij hebben u altijd gaarne gezien, maar als wij bij u niet kwamen, was het om u niet te derangeren.

Natuurlijk is al die volksliefde maar schijnheiligheid.

En het opmaken der lijsten bewijst het.

Er zijn voor 't arrondissement Gent 9 zetels voor de Kamer en 4 voor den Senaat.

Eh wel, de zwarte dompers geven er twee aan de werklieden en de blauwe dompers ook twee.

De rijken moeten niet alleen twee en drie stemmen hebben, maar ook **11 zetels** op **13**.

Dat heeten zij de werklieden gaarne zien. Wij vragen het u nu, is dat niet schandelijk, werklieden, wanneer men bedenkt, dat er in 't arrondissement Gent op 80459 kie-**60.000** werklieden zijn op **20.000** rijken.

En diegenen die driemaal geringer in getal zijn, die leven op onzen arbeid, nemen dan nog **zesmaal** meer zetels.

Dat heeten de zwarte en de blauwe dompers de werklieden vertegenwoordigen.

Vergelijkt daarmede, werkgezellen, de lijst der socialististen.

Elke groote nijverheid is vertegenwoordigd. De Vlasnijverheid door gezet Hardyns, gewezen werklouder uit La Lys, Baudewijn, gewezen spinner, weggezonden om voor zijn loon te strijden; Foucaert, wever, weggezonden bij Jos. De Hemptinne om te strijden voor zijn loon; Waeri, metaalbewerker; Van Beveren, huisschilder, de oudste socialist in Gent; Maenhout, een socialist hofbouwkundige, met uitgebreide kennis over den landbouw; De Bruyne, advocaat, die de hoofdarbeiders vertegenwoordigt; gezet Staumans (Millio) een gewezen briefdrager van vader tot zoon, die al de grieven der Staatbedienden kent en hen zou verdedigen in gezet Aselele, gewezen letterzetter, de schrijver en redenaar, die sedert 20 jaren de partij zoo trouw dient en met eere vertegenwoordigt.

Werklieden!

Kunt gij beter vertegenwoordigd zijn dan door menschen uit uwe klasse, die gij kent, dagelijks ziet en raadplegen kunt?

Gij hebt te kiezen tusschen de lijsten der rijken, advocaten, grondeigenaars, fabrikanten en van weerskanten twee slachtoffers, om niet te zeggen verraders uit d'Oudburg en 't Gewat.

Stemt voor de socialististen, de zaken der werklieden worden 't best van al door werklieden zelve gedaan.

Misdaden der rijken tegen 't volk gepleegd

Daags voor dezen kiesstrijd is het noodig eenige bladzijden uit het lijdensboek der belgische werklieden open te leggen, ter lezing van allen, die de armen liefhebben en de misdaden zoo wreed en zoo talrijk tegenover hen gepleegd, wreken willen, door een einde te stellen aan het verdrukkingsregiem dat op ons allen weegt.

Werkers, neemt, leest en oordeelt:

Den 20 juni 1870, werden de werklieden van Verviers naar hunne regimenten geroepen voor de krijgsopleidingen in het Kamp van Beverloo. Groot misnoegen heerschte onder hen: de democratische bevolking van Verviers heeft meer dan elke andere, eenen afschuw voor de loting, die ongetwijfeld de onrechtvaardigste wet is, door de rijke klassen tegen het werkvolk gemaakt.

Rond 9 uur, begaven zij zich ten getalle van vier à vijfduizend man naar de statie van Verviers, om daarvoor te zeggen aan hunne broeders die naar het kamp vertrokken.

Eene vlag met het opschrift: « Slachtoffers der bloedwet! » ging den stoet vooraf.

Deze betooging, die in kracht en belangrijkheid al de vorige overtrof, deed de woede der katholieken ten top stijgen; dit kwam hieruit voort, dat de slechte wetten alleen kunnen behouden blijven, dank aan de stilzwijgendheid harer slachtoffers, wier klachten steeds eene krachtige en meeslepde welsprekendheid bezitten.

Van 's morgens vroeg waren de politie, de gendarmerie en het leger te been, het oogmerk van handelen afwachende.

De betooging der werklieden was evenwel zoo grootsch, zoo kalm, dat niet het minste voorwendsel aan het leger gevee werd, om in den loop van den dag gebruik zijner wapens te maken.

Rond middernacht, doorliepen nog eenige afzonderlijke groepen werklieden de straten, op dit uur nog vol soldaten.

Vijf werklieden, waaronder Lambert Gillis, van Ensival, kwamen, de *Marseillaise* zingend, de Molenstraat af.

Op den hoek dezer straat hield een soldaat, Veeckman, de wacht.

— Uit den weg! schreeuwde de soldaat, op de werklieden aanleggende.

— Soldaat wees zacht voor 't volk, aantwoorde hem Gillis.

Op 't zelfde oogenblik knalde een vuurshot.

— Leve de Rep., stamelde Gillis.

Hij kon niet verder: een stroom bloed kwam uit den mond, en hij viel als neergeslagen in de armen zijner gezellen.

Een kogel had hem het hart doorboord.

Gillis was een braaf en eerlijk man, met een zacht en openhartig karakter. Hij was door al zijne makkers bemind, aanbeden

door zijne vrouw en kinderen. Zijne eenige misdaad was: democraat en republikein te zijn, hij viel als slachtoffer zijner overtuiging; maar zijne dood diende nog de Republiek, in gelijke mate als zijn leven.

De koning en de ministers, onmiddellijk van het voorgevallene onderricht, hadden bevel gegeven den soldaat Veeckman geluk te wenschen.

De luitenant-generaal voldeed 's anderdaags voor de verzamelde troepen aan dit bevel, en Veeckman werd korporaal benoemd.

Dit was niet alles: Leopold II wilde dat de moordenaar van Gillis ridder zijner orde benoemd werd; deze gunst was iets ongemeens, gezien zij nooit, sedert 1830, aan een soldaat was te beurt gevallen.

Opmerkenswaardige zaak! De dubbelzinnigheid van het benoemingsbesluit liet de ongerustheid van het koninklijk geweten raden.

Volgens dit besluit werd Veeckman ridder gemaakt als belooning zijner krachtadigheid in moeilijke omstandigheden.

De koning ontweek van den dood van Gillis te spreken, als belette hem eene opperste macht zich over eene slechte daad te roemen.

Hij scheen deze eerste straf der plichtigen te ondergaan, die bestaat in zijn toevlucht tot de schijnheiligheid te nemen.

De onlangs gekozene democratische afgevaardigden waren op den koning en het ministerie verbitterd.

Zij besloten eene ondervraging, door eene dagorde van blaam gevolgd, te doen, en gelasten Guntley, Jourdan en Defuisseaux, ze samen te vatten en te verdedigen.

De bespreking nam twee zittingen in en was zeer heftig. Jourdan, waarvan dan niets de toekomstige zwakheden deed voorzien, sprak eene schitterende democratische redevoering uit, eindigende met deze woorden: « Zoo gij op den aanstaanden en onvermijdelijken dag van de uitbreiding der politieke rechten met geene verbitterde en dweepzieke vijanden wilt te worstelen hebben, volgt den raad van den werkmans Gillis: Weest zacht voor het volk! »

Deze zitting, eene der schandelijkste van het Belgisch Parlement, verlatende, werden de ondervragers door een oud-minister aangesproken in de volgende termen: « Maar waarom u zoo krachtadig bezig houden met die heden? Het zijn geene kiezers. »

De moord van Gillis en de schandelijke decoratie die er op volgde, hadden een vreemd en dramatisch naspel.

De soldaat Veeckman, aan wie de koninklijke gunst eenschenitende toekomst scheen te bewaren, viel in diepe weemoedigheid. Zijne makkers, verre van eerbied en bewondering voor hem te hebben, schuwden hem. Hij zelf zocht de eenzaamheid. Hij droeg niet lang het kruis van Leopold II, dat hem met afgrijzen scheen te vervullen, en legde zich te bed. Men hoorde hem dikwijls 's nachts, door koorts gedreven, de woorden van Gillis herhalen: « Wees zacht voor het volk! » en hij stierf weldra, den noodlottigen nacht vervloekende, in den welken hij een eerlijk man doode en in eens een eerteeken in wroeging verwierf.

Pijlen en Schichten

Het fortuin der familie Rotschild bedraagt nu tien miljard of tien duizend miljoen.

In 1875 bedroeg dit fortuin nog maar 5 miljard, zoodat het in 18 jaar verdubeld is.

M. Rudolph Meyer heeft berekend dat het fortuin der Rotschild's, voortklommende in dezelfde evenredigheid, in 1965 dus binnen 71 jaar, 300 miljard of 300 duizend miljoen zou bedragen.

De opbrengst van dit kapitaal ware voldoende om geheel de bevolking van Frankrijk te onderhouden.

Bij dergelijke feiten is het onloochenbaar, dat de kapitalen zich meer en meer samentrekken in handen van enkele personen en meer duizenden menschenlijke wezens van het noodzakelijke worden beroofd.

Werklieden, wilt gij daar pal en perk aan stellen, stemt den 14 October tegen de lijst der kapitalisten.

De socialistische Bond van Engeland komt een schrijfe uit te geven, dat de wereld door verdient gekend te worden. Het is gericht aan den aartsbisschop van Canterbury en zegt het volgende:

« Uwe kerk bezit ongeveer het derde deel van de wijk Westminster. Indien de helft ervan door een brand kwam vernietigd te worden, zou men zulks als eene weldaad voor de openbare gezondheid kunnen beschouwen. Gij verhuurt in die

wijk kelders, waar gij noch uwe honden, noch uwe paarden zoudt willen stellen. De ontucht geschiedt er publiek, bij klaren dage, om het bedrag der huur te kunnen opbrengen aan uwe kerk, die zich op die wijze inkomsten verschafft.

Gij zijt huichelaars en zoudt liever duizend aanslagen duiden op al uwe geloofsartikelen, dan één aanslag op uwe rente.»

Zij zijn overal dezelfde. Hier is 't de kerk niet, maar 't zijn christelijke eigenaars die juist hetzelfde doen.

De liberale werkersverdeling heeft twee kandidaten, zijnde De Langhe en Buysse

Treurig voortteeken voor geheel de lijst der liberalen, die nu den naam zal dragen van de Lange Buize.

WEG

MET HET

MEERVOUDIG STEMRECHT

Zangwijze: Verbroederingslied

REFREIN

't Meervoudig Stemrecht moet van kant

Wij laten ons niet langer temmen,

Gelijke rechten in ons land! (bis)

Gelijke plichten!

Gelijke stemmen!!!

Wat wil men ons weeral bedotten met dubbel stemrecht en nog meer, Zal men met ons dan blijven spotten en met rechtvaardigheid en eer? Zal 't volk dan eeuwig moeten bukken als slavenras aan ijsren band? Neen, langer zal men 't niet verdrukken en tergen onder dwang en schand.

Men tracht U weer in slaap te wiegen, ó volk, met die chinezerij; Arbeiders, laat U niet bedriegen, bestrijdt die wettenknoeiery. Wat baat het U te mogen kiezen? Een enk'le stemme tegen drij moet onvermijdelijk verliezen en nogmaals blijft gij in druk en lijf.

Nog erger zal de band U drukken, van 't kapitalistisch geweld, Wanneer gij U zelf niet los zult rukken Van de ijsren keten die U knelt. Komt op, en hand aan hand gestreden, gij, stadswerkmans en boerenknecht; Reeds lang genoeg hebt gij geleden verstooteling van wet en recht.

Komt moedig op, gij buitenlieden, en sta den stedeling ter zij; U wederzijdsche hulp te bieden is 't een'ge middel waardoor gij gelijkheid voor de wet zult winnen. Gij zult dus fier ter stembus gaan En kiezen daar, met vrije zinnen, ten dienst van 't Vrije Volksbestaan.

OP POST!

Woensdag 26 September

om 8 1/2 ure

PARTIJVERGADERING

in VOORUIT, Garenplaats

PARTIJMEETING

MAANDAG 21 SEPTEMBER

om 7 1/2 ure

in de ZAAL FLORA, Holstraat

DAGORDE: De strijd van 12 octolcr

Weg met het

MEERVOUDIG STEMRECHT

PROPAGANDA-BROCHUUR

Uitgegeven door het Centraal-Comitee der Socialistische Partij te Gent

Prijs: 2 centiemen.

NIEUW LIEDERENBUNDEL

bevattende 62 Socialistische Liederen

Prijs: 10 centiemen

Gent, druk.-uitg. Em. Claeys, Metsersstraat, 20.

Elfte

REDA
ADMINIS
GE
GAREN

Ongeteeke
ven worde
nomen.
Berichten
stakingen
moeten door
eenig. gestic

PART

MAAN

in de Z

DAGORDE

Partijgeno
een besluit d
dag avond,
ralen uit h
dedigen en
goed te mak

De In

» Evenzoo
zoogezegde
nen en die
zijn en zelfs
vermits men
enz.

» De gerst
30 tot 40,00
soort besteed
niet past. On
woordigt de
hectaren. De
dergerst, die
van Rusland
dien men te
den prijs va
verhoogen.

» De have
zijn prijs
houden, en
dige omstan
steden er m
soms overtre
behoefte van
men er, door
landbouw u
regelmatig
hoogte van
markten ste
voor den lan
uit het tolre

» België
beter in; he
veelheden v
ingevoerde
sterke bote
tebakkerij,
uit Frankr
vervangen
niet de goed
nu in deze
baten, op bo

» Wat de
zeggen de b
zou eene v
Moet de wer
beter te koo
vet gebruik
wetenschap,
willen te ke
der beschav

» Men ver
van nijverh
onmogelijk
benodigd v
de stoffen
voor het o
voort te bre

» Om onz
koopwaren
miljard fra
het buitenla
ons onmisb

» Om uit
prijs kunne
mededingen
mogelijk is
voorwaarde
gemaakt zij
die zich aan
Hoe minder
len uitvoer
te verteer
moeten uit
minder gek
namelijk v
die een d
landbouw
den.